

פרידה מסבתא צילה / נכדך רודי (נמרוד)

עכשיו את מצטרפת לסבא שיעיה. מה שנשאר לנו זה לזכור אותך.

יש כל מיני צורות ודרכים לזכור. בדרך כלל זוכרים יותר טוב את הריחות, הטעמים והרגעים היפים. וזה באמת גם מה שאני זוכר.

אני זוכר את הטעם של הדולסה דלצ'יה בפה, כשהיינו מרוקנים צנצנות עם כפית. את האלפחורס המפורסמים, את המאטה. עוגות חתונה אולי לא - אבל בהחלט אכלנו עוגות יומולדת. אני זוכר אותך מסתובבת מסביב לשולחן ולא מוכנה לשבת כל הארוחה. כל אלה זיכרונות שכולנו חולקים פה יחד וזה גם מה שיישאר לנו לעתיד.

אחד הרגעים המרגשים שהיו לי היה כששרתי שיר מההצגה "שלמה המלך ושלמי הסנדלר" שהעליתי באותה תקופה. בזמן הזה את כבר לא כל כך תקשרת, אבל פתאום התחלת לזמזם את השיר וכולנו הופתענו.

עכשיו, אחרי מסע של שנים בהתמודדות עם הדמנציה ועם הגוף, הגיע זמנך לעבור לשלב הבא ולהצטרף לסבא שיעיה גם בגוף וגם ברוח. מי ייתן ויהיה מסע מוצלח.

